

на позиция, въ отстъпъ на дѣсния флангъ на 3-о отдѣление. Останалитѣ две дружини — задъ срѣдата на бойния редъ.

Въ 8 ч. 25 м. пр. пл. началникътъ на дивизията, който се намираше при 2-а бригада, получи отъ командуващия III армия заповѣдта за 16-и октомврий: дивизията да настѣпи въ зоната между с. Карагачъ и Татарлъж, изключително, и Тюркъ Бей — Сатжкьой, включително, и да съгласува действията си съ I армия. Въ 9 ч. 20 м. пр. пл. той издаде заповѣдъ, въ която, следъ като даваше сведения за своитѣ войски, заповѣдваше:

„2-а бригада, съ придаденитѣ ѝ части, да възчака 1-а бригада и, следъ пристигането на последната, да настѣпи въ зоната южно отъ линията Карагачъ — Татарлъж, като достигне Имранлъж и Ахмедъ Бей. В'лѣво — връзка съ 4-а дивизия, в'дѣсно — връзка и съгласуване съ действията на 1-а бригада.

1-а бригада, съ придаденитѣ ѝ части, да настѣпи презъ Тюркъ Бей — Сатжкьой и да достигне кота 61'6, южно отъ Ахмедъ Бей. Връзка — съ 2-а бригада, връзка и съгласуване съ действията на I армия.

Домакинскитѣ обози до 12 ч. да останатъ въ Иванкьой.

Самъ началникътъ на дивизията остана при 2-а бригада.“

И така, 6-а дивизия, намѣсто на югъ, къмъ Люле Бургасъ, както бѣ насочена предния день, сега трѣбваше да обърне фронтъ на изтокъ и да настѣпи къмъ Ахмедъ Бей. Заповѣдта на командуващия III армия, обаче, свързваше действията на тая дивизия съ действията на I армия, а пъкъ заповѣдта на началника на дивизията свързваше действията на 2-а бригада съ 1-а, а действията на последната — съ I армия. 1-а бригада, както се каза, по инициативата на командира ѝ, се бѣ отклонила на югъ, и водѣше бой при Люле Бургасъ.

Въ изпълнение на тия заповѣди, командирътъ на 2-а бригада остана да поддържа артилерийския бой между 3-о с. с. артилер. отдѣление, отъ българска страна, и артилерията на I корпусъ, отъ турска страна.

Щомъ като българската пехота залегна, турската артилерия млъкна. За да я предизвика, командирътъ на отдѣлението откри огънь по турски пехотни части, а после разпръсна група турски началници и, най-после, пренесе огъня по една кавалерийска колона. Това накара да се обадятъ една следъ друга четири турски батареи. Дветѣ артилерии ту се обстрелваха една друга, ту пренасяха огъня си по пехотнитѣ части. Турската позиция бѣше несравнено по-добра — добре закрита и по-висока. Къмъ 10 ч. пр. пл. стана едно малко забъркване въ българскитѣ батареи, понеже командирътъ на отдѣлението, майоръ Рашевъ, бѣ ра-